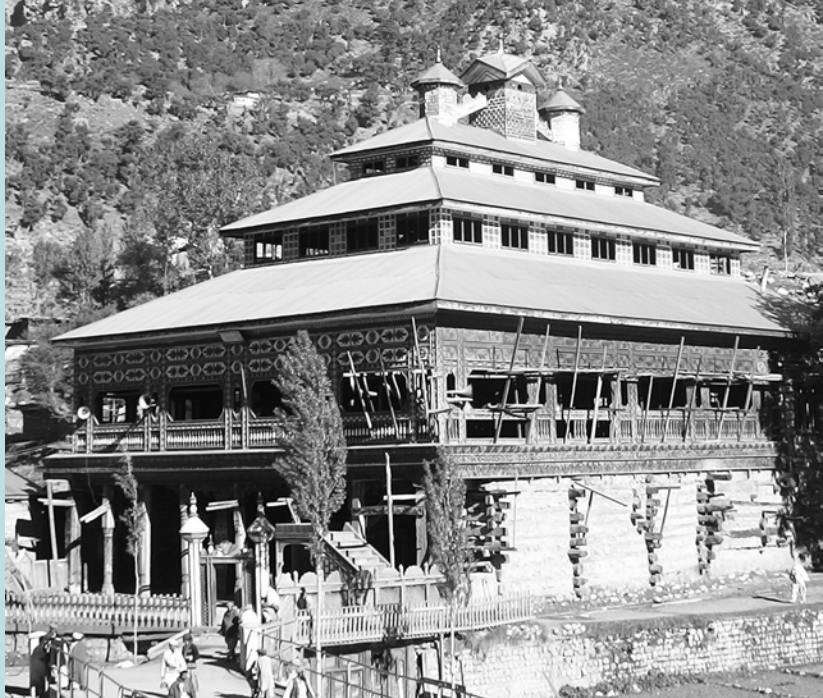

2007

17:

0946-830753

kcs_kalam@yahoo.com

جامعہ حفصہ (لال مسجد)

گل رحمان

پاکستان دارالخلافت اسلام آباد می مدرسہ آن طالبان تے پاکستانی فوج آک دی سہ مکھاموک پیش۔ اولہ تہ مدرسہ این لکٹیر تے لکٹور ڈاٹر گی خڑاک دہ نکاش۔ ویڈیو سٹر رہ حملہ کرنش تے بے حیائی آن خلاف کارروائی کرنش۔ دوئی لئی مآ تھی این ڈرامہ جاری آس۔ تسان آخری نتیجہ این نیکس اوں مولانا عبدالرشید غازی تانی سیتانہ سمان شہید ہو۔ سیتان کتیک آس۔ تسان صحیح پتہ نات۔ حکومت این منیت ارو دآش تے سات پیش مآنوج مارچنت۔ پرنٹ تے الیکٹرانک میڈیا مختلف تعداد پشانت۔ عبدالستار ایدھی این منت ارو حکومت مکہ آ چھاٹ آج سو کفن تیار کروگیں مٹوش پوپوت بی ڈو سو کفن دی دیائی۔ اسال جولاک آن مطابق مرآل شہیدانان تعداد لکٹیر تے لکٹور آن تعداد آ زیر تھو۔ پرہ اصل تعداد ای پانہ۔ مہ کوشش کرنٹ اوں تھاکہ اسال اصل تعداد پشائی۔ اپریشن ما پوت اخبارونہ می مٹو پاکستانی فوج آن فٹو دیش۔ فٹو می باضی فوجیان آ ڈو انگیر پا رآت کیش۔ تسین مطالب این آشی اوں فوجہ بار گین بری کیر۔ این چھلاں فٹو پھر مال پا یآش۔ افغانستان می طالبان حکومت ختم کا تام قیدیان کیش۔ پرہ تھکو پا نیٹو این فوج آن صبر نہ ینش۔ امی فوجیان جیل شی لنگی گٹرآل طالبان حلال کا این چھلاں فخر دہ بیر پلمیٹی بار کہ نکانش۔ اخبارونہ می تسون فٹو ینش تے تم ڈو انگیر رآت کرنش۔

تمتھی فٹو کہ بیر پیکور انگار گننش۔ ان دہ نیٹو آن فوجیان آن یاد تازہ کیر۔ عبدالرشید پا شہید ہو سیتان پا شہید ہو۔ این ڈرامہ بیماک ختم ہو پرہ ہیکور می این وسوسہ تھو اوں آخر ای کہ وجہ آس۔ اتیک زیات ظلم تے قتل عام کا ہو؟ این سوالاں جواب جانوگ این کیر لیگ قصہ پکار تھو۔ این جُمیت آن چاگ تھی گشی ہوں ڈنگاگ آئی حکومت سہ میج تعلقات تھی گشی ہوں دشمنی آئی، جرگا تھی گشی ہوں توبیک این ڈز آئی، مولانا عبداللہ تھی گشی ہوں مولانا عبدالعزیز تے عبدالرشید آئی، مولانا عبدالعزیز آن چلپ تھی گشی ہوں بورقہ آئی۔ امی سوا جانوگ این سوال آن جواب این کیر ضروری تھو۔

مہ اپریشن آن دوران می تے تأس ما پوت اخبارونہ می کنا یات تے طالبان لکٹیر آ بارہ کناں مٹوت تام سوا جمع کیت۔ تسان خلاصہ تھاکہ گاوری رسالا می قسط وار پیش کرنٹ۔ تن تھی تھاکہ این قصہ سوا معلوم ہوگ۔ مٹو رسالہ لکٹوت تھو تے این قصہ بار لگ تھو۔ این نیں کیر ای پوت بار ما می این درد ناک قصہ آن اکاک حصہ گاوری رسالا می موجود آسگ۔ این اول آن حصہ تھو ان تھی باد قصہ دی ما آن رسالا می بیرا۔

تانی عمال پناں سیت

چٹریل: محب الحق، لاموتی، دیر بالا

آ دوس لہ سیت سألہ بان کہ گا۔ ناخآپہ آگہ مچوست۔ تم لپس لپس آ کھیر شی لنگو۔ اوچھوٹ وخہ پت آ گانہ کور اولوشی ووئ کھیروں ڈنگ ٹاپ کیر۔ مشی چال پا بند ہو۔ مانوچ حق حاراں ہو اُون مُتو کسی شید پا نہ کو لہ مانوچ کھیر شی پھسجنت تہ۔ تامہ اپان مرآل گنی باج۔ ناخآپہ آک آ منو اُون یا مہ تانی ران عمال منی اللہ کہ زیری گری اُون این مصیبت ما مؤں لاساگ۔ تام می آک آ منو ارو یہ دوکاندار آس۔ آ ایس رہ میآن آس۔ سہ لیل کہ تیار نہ ہونش۔ آ دیر سخت بوش یاگ۔ خلق بوشہ مروگ ست۔ کول کول این کیر خلق لونئ پیش۔ مکے کہ بار غلہ آس۔ تتھیں ایس روپی گئی مکے کہ بیگ۔ ارو مکہ غلہ دہ۔ ماں لکٹور بوشاگال تھو۔ یہ مرو میں روپی کہ ضرول نات۔ ماں تتھیں جولاک گن دیگیر غلہ بیکآ نا۔ سہ این بیت کہ تیار نہ ہی تے پت کہ چھین گئی۔ ای بیگ تے گئی تے یہ تانی جولاک رہ ٹکار ہو۔ آخر نہ لسوگ دہ تن ماں جولاک قبولو۔ می لیل جوڑہ تأس گیس تے سہ کمی۔ می تأس ما تپوس کیر اُون تو کا کمی۔ سہ ارو یہ تانی رب ما بینت۔ می سوچ کیر اُون بیش ای تہ اسپوجا تے تانی رب ما بینت۔ یہ تانی رب ما کا نہ بیم۔ یہ مرو تو دین پہ دین میں ایشپو۔ کتی غلہ تھی پکار تھو تے بیکآ نا۔ تأس کہ کتیک غلہ شجنش تے تن گئی گئی۔ اے اللہ ماں این عمال تے قبول کیت تے این تکلیف ما مؤں لاسا۔ تتھیں باٹ توشی پت ہو تے چال می شی لنگو۔

دی آک ارو مؤں آ اوپار آس۔ سہ آ دیر می ما آ بیت دہ باجاگ ہو تانی مزدیری آل پانس چھیری گا۔ می تسیں مزدیری این روپی دا آ چھیل گن۔ تن تھی پھری کٹراک چاجن۔ بارہ زمان پت تتھیں میش یاگ۔ ارو مں مزدیری آل پانس دہ۔ یمر و این کٹراک چھاں۔ گئی تے چو۔ سہ بار خوشال ہو۔ تتھیں بکار گئی گا۔ اے اللہ! این عمال تھکہ قبول تھو تے این تکلیف ما مؤں لاسا۔ تتھیں باٹ توشی دی پت ہو۔

ٹی ارو ماں گنارآٹ یے تے بوب آس۔ یہ ای بکار چارنش۔ بکآچ چیری می چھیل دویش تہ تھکو جھیر ویلی میج تانی یو بوب کہ دیانش۔ پوپوت تانی لکٹور کہ دیانش۔ آ دوس می بکار چیری چیرہ جھیر گئی وس۔ بیسوں میں یے تے بوب نین بیت۔ می تام نہ چونجاگ۔ جھیراں بان گئی اوٹ کہ باج۔ تام تانی جوڑہ نین ما چونجین تے می تام جھیر

پواگ. پوپوتہ تانی لُکٹور کہ دت. اے اللہ! این عمال تھی خوش یات تہ ترے این غم ما
 ماکہ نجات دہ. تتھیں باٹ رینا سہ پوت ہُو. ترے اتھان لہ آ مانوج اتھان تکلیف ما لسی
 تانی شیکہ گا. سیچ جولاک این نوں ران عمال دُناہ پا لسوگ آں زریعہ ترے آخرتہ پا.

لالال بآر لال شئی

چٹریل: باچا خان، متھول، لاموتئی، دیر کوہستان

ارو آ باچہ آس سہ تانی فوجیان سہ سالہ گاش. آ زنگیل ما کہ تأس مو تسآن ملگر جھار ہُو.
 باچہ آپان سہ درو سہ گیرو گیرو اُون آخر بآر زیات خراب ہُو. تسآن کوچر پا چھین. سہ
 داتئی آ لام ماکہ نکس. تَن آ زمیدار لیش. تن بآر زیات خربوزا بُووش. باچہ تتھیں میش کہ
 ارو مکہ خربوزہ دہ. یہ بآر بوشاگ ہوت. زمیدارہ آس نہ جانو کو ائی باچہ تہ. زمیدار ارو
 این خربوزا تہ می باچہ این کیر بووت. تو مکہ بآر رویئ پا دیانش تہ ترے یہ آس تھکہ نہ
 دیانت. باچہ ارو تئی تہ این باچہ این کیر تھات خو باچا آ آس قبول نہ کیر تی تھکو ای.
 زمیدار ارو تھکو ای میں محنات برباد ہی مو نہ. باچہ تہ تانی دربار کہ پھج. کتیک وختہ باد
 زمیدار آ خربوزا گی باچا آں دربار پھر گا.
 باچا آ زمیدار پشی تأس پویانو. وزیر کہ منو ارو این میش اسآن گدا سمان دربار شی لنگا
 مطالب این نوں مکے گیہ.

باچہ زمیدار کہ ارو می این تحفہ قبول نہ کیر تہ کھیکی ہوگ. سہ ارو میں خویری او دہ
 گئی. باچا آ بآر خوشال بوتئی خربوزا قبول کیر ترے وزیر کہ ارو این خربوزا سہ زار ترے ملغری
 تیلی این زمیدار کہ دہ. وزیر بآر لالچی آس. سہ بآر خپہ ہو باچا کہ ارو تئی بآر لیل کیر
 خربوزا آں بدل می اتی قیمتی سامان دت. باچہ ارو می تہ آس کہ تحفہ دت تو ای مُٹو
 واپس گر بانس ترے چو. می تہ خو دیت. وزیر لپین دہ گا چو پند راکہ زمیدار گشی تأس
 کہ ارو تئی اتی قیمتی تحفہ کا نُو. یہ مُٹو تھکہ لہ سوال مننت. تئی جواب دیت ترے انعام
 گی تئی چو نہ ترے واپس گر. اولان سوال این نوں آسمانہ تار کتیک تھو. زمیدار آ گدا آں
 ڈاگ رہ تھیر تھا تئی ارو تأس کہ ارو آسمانہ آتیک تار تھو. وزیر ارو تو ایج کرنٹ. زمیدار ارو
 ایج ترے تو این بآل گن. وزیر مجبور ہُو. مجبور ہو تن قبولو اُون چھان چھلہ ٹک. یہ مُٹو
 دی سوال کرنٹ سہ این نوں این درین این تین کیم؟ یعنی مائی کام؟

زمیدارہ ڈینٹر گی درینہ دا تئی ارو ایس۔ وزیر ارو تئی ایج کیر۔ زمیدار ارو ایج تے تو برہ مک تھی درین تول ایس مائی نہ ہو تو تھکو من۔ ایس باکہ پا وزیر آ بائلی۔ وزیر آ لی تپوس ایس کیر اوں خدائے پاک ایس وخہ کہ کڑوگ دیانت۔ زمیدار وزیر کہ ارو تھکے جواب دم پرہ تو اوآلہ تانی گھور، وزیری آن کوچر، ٹیپ تے بوٹان مکہ دہ۔ تن تأس کہ دیت تے زمیدارہ تام شا تائی لوو زار پا گی گور رہ اوکی تئی تأسکہ ارو تو بی خدائی ایس سآتہ ایس کڑوگ دیانت اوں تھئی ما تھی وزیری آن کوچر، بوٹان، ٹیپ تے گھور گی مکہ دیانت۔ زمیدار تہ بار مزأ دہ گا تے وزیر آ ای چھینجال کوچر شا رینگین دہ دربار پھر گا۔ وزیر آ باچأ کہ حال منی سہ ارو مئی تھکے نہ منوش آ؟ بی نہ تئی کہ لیش۔ خلاصہ ایس اوں حرص تے لالچ باچ لال شی۔ تے دییل رزق وا کہ کھورچھیٹہ داگ بار غلط کار۔

تکلیفان علاج دُعا

چُنڑیل: محمد اقبال، ریمین کس، کھلکوٹ، دیر بالا

آج تھی ست کالہ میس مُون سیتان آ کُمرآٹ رہ بچوگ آن آ پروگرام چاگ۔ مہ کلکوٹ آن سکول تھی سآرہ دآم روان ہو۔ آ جیپ بُک کیش۔ نوم دآش سیتان اتھان پروگرام مئی شامل آس۔ ڈیکیر ما اتوشی میس مہ بوتوٹ کہ پھس۔ اتھان وخت آگہ پا شروع ہوش۔ بوتوٹ ما اتوشی رتہ آ ڈیکیر شی تانی سامان لنگاگ تے تانی کھاگ پوگ آن پروگرام کیر۔ خو آگہ لا تیز ہوش۔ اتھیں ڈیکیر شی بار زیات آگہ پا جالوش۔ سوآ رآتہ بارہ کھیکی آگہ موچنش تے اتھان چھلہ ڈیکیر شی اوچھے موچنش۔ بار تکلیف سہ اتھان رات لنگی۔ سآرہ دآم نماز کآ تے چے آن بندوبست کیر۔ اتھان ٹیمہ آگہ دروش۔ چے پو تے واپس بچوگ آن ارادہ کیر۔ ڈریورہ جیپ سٹارٹ کڑوگ شروع کیر خو جیپ سٹارٹ نہ ہو۔ چور گھنٹا ما زیت جیپ ٹوکوناگ خو جیپ سٹارٹ نہ ہو۔ واپس بچوگ آن کئی پروگرام نہ آس۔ سوآ سیتان بار زیات پریشان آس تے سخت تکلیف مئی آس۔ اتھان ٹیمہ آ سیتہ اودآس کیر۔ تن بار عاجزی دہ دو رکت نفل کآ تے دُعا کیر۔ دُعا ما پت کھیکی جیپ کہ اتوشی زور دیت تے سہ سٹارٹ ہو۔ سوآ مرگر خوشال ہو تے اللہ آن شکر ادا کیر۔ تن تھی جیپ رہ اوکی تانی لام وا روان ہو۔ صحیح ٹیمہ سہ تان تانی شیٹ کہ پھس۔ لہذا موکہ پکار اوں برہ تکلیف مئی اللہ آن بام کہ فکر کُری۔

آس مئی پا کھ خاں ہوگ

چٹریل: ماسٹر شیرین خان، لاموتی، دیر بالا

آ گیلہ آ باچہ آشو۔ تسآن بآر وزیرآن آشو۔ آک تَن مئی بآر قَابِل تے وفادار آش۔ دوس مئی آ دوس باچہ این لڑمہ چوک دیت۔ باچہ بآر تکلیف مئی آش۔ تسآن وزیرآن تأس کھ بآر تسلی دیانش ارو این لڑآم مَوں گآ شی گاش تے مہ آس بیک تھیکی کَرَنش۔ باچہ آن قابل وزیر یاگ تن بآچآ کہ منو ارو باچہ سلامت آن مئی پا چھاں کھ خاں ہوگ۔ باچہ بآر روش مئی گا۔ تن تانی وزیر جیل شی بند کیر۔ وزیر آ بآچآ کہ ارو آن مئی پا ماں کھ خاں ہوگ۔ بآر آ زمان آ باد آ دوس باچہ تانی وزیرآن تے فوجیان سہ نآچیرہ گا۔ آ بوسئی پتہ باچہ روان بو۔ پن دہ اسآن وزیرآن تے فوج سورآ آس ما ٹاک دہ شجی دری۔ بآچہ مانوجگآ آن گاشی گا۔ تم بآر خوشال بو۔ باچآ آن کوچر گڑو تے تسآن اوجود رہ داغ آش۔ تامہ باچہ نہ کھاگ۔ ارو ائی داغی تھو۔ باچہ بآر خوشال بو۔ تانی شیکہ یا تن جیل تھی تانی وزیر چھورو تے تأس کہ منو ارو مکہ تہ لڑم این چوک دہ خاں یاگ۔ وزیر آ بآچآ کہ منو ارو تئی مئی جیل شی تلو۔ تن مئی مکہ این خاں آش اوں سورآ وزیرآن آ تے فوجہ تھی اپان سہ چھورو۔ یہ بوش تہ تھی اپان سہ نہ چھورنش۔ تُو تہ داغی آش پرہ یہ تہ داغی نہ آش نو مئی کھآنش۔ جیل مئی مکہ این خاں آش۔

محمود غزنوی آن غلام

چٹریل: شیرین خان، حاجی شی، دیر بالا

محمود غزنوی آن آ غلام آش۔ سہ تأس کہ بآر شوک کَرَنش۔ آ دیر وزیرآنہ تأس ما گلہ کیر اوں تو وزیرآن چھیری تئی غلام سہ بآر محبآت کَرنت۔ تَن تانی خزان این گران ملغری دیاگ۔ وزیرآن کہ آرو تھہ آس پھوٹا۔ سورآ وزیرآن آ انکار کیر۔ ارو ائی تہ خزان این گران ملغری۔ محمود غزنوی آ تانی غلام کہ لاٹ کیر۔ ارو یا این ملغری پھوٹا۔ تَن جوم دہ آ باٹ گی ملغری پھوٹیگ۔ وزیرآن آ تأس کہ رُک رکہ دت۔ محمود غزنوی ارو ایاز اوم کہ جواب دہ تئی ملغری کا پھوٹیگ۔ ایاز ارو اے ماں مشرآن تھاکہ ملغری بآر گران آش تے مکہ باچہ آن حکم بآر گران آش۔ مئی باچ آن حکم قبولو۔ این ملغری بآچہ آن خزان مئی آش۔ باچہ مکہ ارو پھوٹا مئی ای آس پھوٹیگ۔

تھال تے کینور لام

چُنڑیل: گل رحمان، آسان، کالام

کینور لام آ میش آن نام سہ یاد ہوانت. کین مُون داداں نام آس. این بھاگ تَن آباد کیش. این وجا دہ آس کہ کین آن لام مُتوت. این نام بآر دَام گشی تھو. تے بآر پیڑی آئی اسان این نام ہوئی. پَرہ یہ تھل آن لام آن بآرآ مئی سوچ گرونت. این لام مئی بآر خوش آس. مُون مشرآن این مننش ارو دموک وخت مئی مُون کالام آن لام پا سوا چھم آس. اُتروڑ، اُسو تے کینور لام پا سوا چھم آس. مئی چھم نہ لیش. نوم دَاش کَال پھر مال مئی تھل مئی چھم پشی بآر حاران بوش تے خوشال پا بوش. ائی مُون دُوئی کوستان آن رسم و رواج آن ناخ آس. اُسوم یہ تھل پھر چو بآر خفہ ہو. تھل آن لام پا بدال ہو. ان مئی پا چھم ختم ہو. بوب داد آن نشان آخیرہ تھل مئی پا لس.

یہ تہ لونئی، ماں این سوچ پا ینت اوں امی چھم رہ آ چھم تھی دی چھم کہ تھل (شلیٹ) آشی. این تھل دہ آ چھم تھی دی چھم کہ اوکانش. این وجا دہ این لام آن نام تھل آن لام آس. آج چھم پا ختم ہو. تھل پا ختم ہی. این پت این لام آن نام کنا آشی. یہ حاران تھو. آ خفگان بھی مکہ این چاجن اوں کینور لام این جُمیت مئی تات این خلق آ بآر شوق سہ کار شروع کیش. اِسپوجا آ تانی مائیں کالی چندہ دیش. کَن بھی گو تے گائی دیش. تات آن مشرآن آن با ایتیفقی آن وجا دہ تام آ جُمیت آن کار تھی تھیر گری. ماں کینور جوو کہ کَن نظار دت. دین آن کار مئی تہ پختو پکار. آمہ تانی دُوئی جیمیل سہ پا پختو نہ کر بیی آ؟ یہ بآر خفہ تھو اوں ماں تھل آن جوو آ جنت آن چھلاں چمن کمرات تاس ناس کا تاتہ الوگان ہوو. ای پت مہ سالہ کھنگہ چوئی تے ام بانال رہ کھنگہ چوئی؟ ام تہ چچ رہ اپان قربان کراں پَرہ بانال ختم ہو تے چھون تے نَسنال کھنی ہوگ. یہ تہ ڈیر آن لل. تھہ مکہ این شلوک آن جواب دا سہ کنا ارو دیئر یئی این زرو ما تانی یئی این مرو بلیم.

دیراں کوستاناں ورکشاپ

محمد نبی، آشورون، کالام

میں بآر دَام گشی این خواش آس اوں پھری کوستان آن سالہ چومش تہ. خوش قسمتی دہ اُسوم مُون پروگرام چاجن. پَرہ " گاوری جب آن ورکشاپ این کیر".

کیں ٹیمہ روان ہو تے ماں بیکور مئی این بات ییگ اوں شروم چاجن تتھیں خلق ما رہ حساں نوں مہ بھی کوستانا نہ جائنت آ اوں تھہ ماکہ پشانت۔ مہ چو تاتہ ورکشاپ این کیر مائوچ دیاگ تے تن ماکہ عالمآن، زوانآن تے گاں گاں تعلیمیافتاً خلک بار شوق سہ شامل ہو۔

ماں سیتان آ تام کہ ورکشاپ این مطالب بیان کیر تے تام بار زیات خوشال ہو۔ ارو موں تہ بار دام گشی این سوچ آشو اوں موں جب ختم ہوگ رہ تھی۔ این چھلان آ پروگرام ہوش اوں ای پا چنڑجش تے پرجش۔ آج موں تتھیں مقصد حاصل ہو۔ مہ تھوں بار شکر ادا کرن تے تھا سہ بار قسم آن تعاون کہ تیار تھو۔ تتھیں دو دوس تامہ ما سہ بار شوق سہ لنگاگ۔ تے تامہ کوستانا جب آن چنڑوگ ازده کا ماکہ قصاً پا چنڑی دت۔ تھکو موں میں تسلی بی اوں دوئی کوستان این خلک آن آ سوچ تے فکر تھو۔ اوم تانی جب این کیر بار قسم این قرینی داگ کہ تیار تھو۔

گورنمنٹ ہائی سکول تھل آن محنتی طالب علم حضرت سید آ، بویان نام حضرت بلال، دشیم مئی 675 لمر گی آرٹس گروپ مئی ملاکنڈ آن بورڈ مئی دویم پوزیشن گھنت۔ مہ گاوری کلچرل سوسائٹی آن بام تھی آس کہ ہمارکی دیانت۔